

OLGA
VAN DER
MEER

*De date
van Louise*

Olga van der Meer

De date van Louise

Kort verhaal

Z&K

Uitgeverij Zomer & Keuning

DE DATE VAN LOUISE

Moedeloos keek Louise de Waal in de spiegel van het kleine pashokje. Het fleurige zomerjurkje dat haar vanaf de hanger zo aanlokkelijk had toegeschenen, transformeerde aan haar lichaam tot een vormeloos vod.

Dit is niks voor jou. Je benen zijn te lelijk voor zo'n jurkje.

Alsof hij naast haar stond, zo duidelijk klonk de denigrerende stem van haar ex Arthur in haar hoofd. Snel trok ze het jurkje uit. Het tweede item dat ze had meegenomen naar het pashokje was een wijde linnen broek. Ideaal voor warme zomerdagen. Ze had wat moeite om de knoop dicht te krijgen en toen het eenmaal gelukt was, voelde ze de band in haar buik knellen.

Daar ben je veel te dik voor, klonk opnieuw de stem van Arthur in haar hoofd.

Met wilde gebaren stapte ze uit de broek, waarna ze haar vertrouwde en, naar ze hoopte, afkledende zwarte broek weer aantrok, met daarop het saaie, eveneens zwarte shirt. De twee kledingstukken hing ze aan het daarvoor bestemde rek naast de paskamers en ze vluchtte bijna de winkel uit. Wat had ze ook in haar hoofd gehaald? Zij had het figuur niet voor die leuke, luchtige zomerkleding. Je kon net zo goed een lap stof over een olifant draperen, dacht ze bij zichzelf. Nijdig veegde ze een opkomende traan uit haar oog. Het werd hoog tijd dat ze tien kilo afviel. Iets wat Arthur haar overigens al had voorgehouden toen ze nog slechts collega's van elkaar waren, voordat er iets opbloeide tussen hen. Twee jaar had hun relatie geduurd, twee jaar waarin hij haar onophoudelijk had verteld dat ze dik, lelijk en dom was. Net zo vaak tot ze het uiteindelijk zelf was gaan geloven. Waar ze in eerste instantie nog weleens boos was geworden om zijn opmerkingen, was dat langzaam maar zeker overgegaan naar een gevoel van onvrede over zichzelf en later zelfs naar dankbaarheid omdat hij bij haar bleef, ondanks haar gebreken. Dat de knappe, zelfverzekerde,

succesvolle Arthur haar vriend wilde zijn was iets wat ze maar amper kon geloven. Dat had ervoor gezorgd dat ze haar uiterste best deed aan zijn wensen te voldoen. Ze keek hem naar de ogen, deed alles wat hij wilde en verloor haar eigen persoonlijkheid onder invloed van het zijne. En net toen hij haar zover had dat ze zich volledig naar hem voegde, had hij haar in de steek gelaten voor een ander.

‘Jij bent te volgzaam, te dociel,’ had hij haar ijskoud verteld. ‘Ik heb iemand nodig die me tegengas geeft, iemand met een eigen mening.’

Die had ik voordat jij in mijn leven verscheen, had Louise hem toe willen schreeuwen. Ze hield echter haar mond. Dat was zo’n gewoonte geworden, dat kon ze niet ineens doorbreken. Gelaten had ze de gevolgen van hun breuk ondergaan. Ze had hun riantte woning verruild voor een piepklein flatje en was zelfs op zoek gegaan naar een andere baan, omdat hij had gezegd dat hij het niet prettig vond om in deze omstandigheden met haar samen te blijven werken.

Sinds drie maanden werkte ze nu op de redactie van een tijdschrift voor vrouwen, een baan die haar goed beviel en in een werkomgeving waar een prettige sfeer heerste, al had ze nog niet veel aansluiting gevonden bij haar collega’s. Geen wonder. Wie wilde er nu met haar omgaan?

Louise zag zichzelf in de spiegelende ruit van het kantorencomplex waar de redactie gevestigd was. De acht overtollige kilo’s die ze er tijdens haar relatie met Arthur met heel veel moeite af had weten te krijgen, waren met rente teruggekeerd op haar lijf. De troostende eetbuien van de laatste tijd lieten hun sporen duidelijk na. Snel wendde ze haar gezicht af. Arthur zou nu van haar walgen, wist ze. Meteen schudde ze haar hoofd. Dat soort dingen moest ze niet steeds denken. Het werd hoog tijd dat ze onder de invloed van Arthur vandaan kwam, dat ze haar leven niet langer liet bepalen door hem. Maar ja, zoiets denken en ernaar handelen waren twee verschillende dingen.

Ze schoof achter haar bureau en startte haar computer op om de reportage waar ze mee bezig was af te maken. Vanaf de andere kant van de ruimte zwaaide Sarah naar haar, de beauty- en moderedactrice. ‘Lekker gewandeld